

dring til Regeringen og til Rigsdagen om at forlade det Standpunkt, som vi hidtil har haft, nemlig Forsvarslovene af 1909, og en Opfordring til Regeringen om at omgaa denne Lov og komme videre frem paa Forsvarsvæsenets Omraade, end denne Lov giver Ret til. Det forekommer mig da, at det kunde være rigtigt, at de Herrer, der stiller det Forslag, gøres opmærksom paa, at der er modsatte Anskuelse her i vort Land. Der blev talt om Uroen her i vort Land. Jeg for min Part føler ingen Uro. Jeg har den Tillid til den Regering, der sidder, og dens Handlinger hidtil har ikke afkræftet denne Tillid, at den gør, hvad der er nødvendigt, for at bevare vort Land fra Krigen og Krigens Rædsler. Og foruden at jeg ikke nærer nogen Uro, er jeg forvisset om og ved med Bestemthed, at Tusinder, ja, Hundredtusinder af mine Standsfæller ser med Fortrøstning hen til Forholdene, saaledes som de nu føres frem af den nuværende Regering, og at den Uro, som der er, i Virkeligheden kun er i snævre Kredse. De ærede Forslagsstillere og vi fra vor Side tilhører Yderpartierne, og det er vel saaledes, at under saadanne Forhold som nu er Yderpunkterne hver for sig nødte til at resignere. Vi Socialdemokrater har gjort det under hele denne Krigstid. Det ved De; det behøver ikke nøjere Forklaring. Vi har adskillige Gange givet vort Minde til meget, som var vore Følelser imod, og som vi var principielle Modstandere af. Vi har gjort det, fordi vi ser og formener, at skal vort Folk komme nogenlunde helskindet ud af den Brand, der er i Verden, er det nødvendigt, at vi staar enige og søger at bøje os mod hinanden. Saaledes har vi handlet indtil nu, og saaledes synes jeg ogsaa, man kunde handle fra det andet Yderpartis Side, og at man maatte forstaa, at gennem Kiv og Strid i vort Land naar vi ikke andet end at rage os selv i Ulykke. Det forekommer mig, at de Herrer maatte betænke dette, at De maatte betænke, at der ude i Landet ligesom her i Rigsdagen, der repræsenterer Vælgerne ude i Landet, er et Flertal, som har andre Anskuelse paa dette Omraade, end de Herrer har, at De maatte have faaet Syn over, at dette Flertal ude i Befolkningen har resigneret, at det har tiet, at det har tolereret adskilligt, og endelig, at De maatte have Forstaaelsen af, at man kan ogsaa spænde Buen saa højt, at Tolerancen kan bryde, saa at dette Flertal ikke mere bliver saa medgørligt, som det har været hidtil. Og hvad naar vi saa?

Jeg tror, at det, vi naar, vil være lige det modsatte af, hvad de Herrer ventte. Vi vil alle sammen, det føler jeg mig forvisset om, hver paa sin Maade og hver ad sine Veje vort Folks Velfærd. Men det turde være, hvis man kom til en saadan Strid, at man spillede Hasard med Folkets Velfærd. Derfor har det undret mig, at de Herrer fra den Side vil gøre Sagen værre ved at stille Forslag til en Dagsorden som den, der er stillet, en Dagsorden, som jeg selvfølgelig vil stemme imod, og som jeg haaber, at Flertallet her vil stemme imod.

Jeg vil slutte disse Bemærkninger med at anbefale at stemme for den Dagsorden, som er stillet af det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), en Dagsorden, som jeg, ligesom det ærede Medlem, føler mig overbevist om har Bund i det folkevalgte Ting og ogsaa Bund her i denne Sal.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Piper): Den højtærede Forsvarsminister kom i sin sidste Udtalelse ind paa at tale om, at den Uro, der var til Stede, stammede kun fra en snævrere Kreds. Jeg tror nu ikke, det er saa snæver en Kreds, jeg tror, at det er endogsaa meget vide Kredse, hvori der er Uro til Stede. Den højtærede Forsvarsminister tænkte maaske kun paa den bestemte Kreds, som han har lagt særlig Mærke til, men sikkert er det, at Uroen er til Stede i det brede Lag, og ikke mindst indenfor Hærens Rammer baade blandt Befalingsmænd og værnepligtige. Der tilsigtes jo ikke ved det Forslag, vi har fremsat, ej heller ved den Dagsorden, vi nu har foreslaaet, nogen Forandring af Lovene af 1909. Jeg ser heller ikke, hvorledes man overhovedet under de nuværende Forhold skulde kunne faa vedtaget andre Love, der kuldkaastede disse. Hele den Organisation, hele det System, som ligger til Grund for Forsvarslovene af 1909, kan jo ikke saadan forskydes. Den højtærede Minister mente, at man ikke i de Kredse, hvor der var Uro, vilde blive tilfreds, medmindre man fik kuldkastet Lovene af 1909. Dette er jo ganske ugørligt under disse Forhold. Ministeren mente tillige, at de, der føler denne Uro, ikke vilde blive tilfredse, medmindre de fik en Minister, der var i Strid med Folketingets Flertal. Det forekommer mig i det hele, at den højtærede Minister kom ikke saa lidt højere op med Tonen end den, der er anslaaet i den tidligere Del af Forhandlingen.

Det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen), som sidst talte, synes